

จะป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าได้อย่างไร

ข่าวดีเกี่ยวกับโรคพิษสุนัขบ้าคือ สามารถป้องกันได้ 100% หากได้รับการรักษาอย่างทันท่วงที เพื่อประสิทธิภาพในการป้องกันการติดเชื้อ แนะนำให้ฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันก่อนได้รับโรคพิษสุนัขบ้าโดยการฉีดวัคซีนหลายเข็มเป็นระยะเวลาติดต่อกันหลายสัปดาห์ โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กที่มีความเสี่ยงจากการเล่นกับสัตว์และไม่ได้ตระหนักถึงโรคพิษสุนัขบ้าเมื่อถูกสัตว์กัด และมักไม่แจ้งผู้ปกครองเมื่อถูกสัตว์ข่วน

ถึงแม้โรคพิษสุนัขบ้าจะหลีกเลี่ยงได้ แต่ศูนย์ควบคุมและป้องกันโรค (the Centers for Disease Control and Prevention ; CDC) รายงานว่าคนทั่วโลกเสียชีวิตจากโรคพิษสุนัขบ้าถึง 55,000 รายต่อปี โดยผู้เสียชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในทวีปเอเชียและทวีปแอฟริกา ถึงแม้โรคพิษสุนัขบ้าจะป้องกันได้ด้วยวิธีการทางการแพทย์แต่ทางที่ดีคือการเรียนรู้ที่จะหลีกเลี่ยงการติดเชื้อ ซึ่งมีวิธีการดังต่อไปนี้

- ฉีดวัคซีนป้องกันพิษสุนัขบ้าให้แก่สัตว์เลี้ยง
- ล้างเกตอาหารสัตว์เลี้ยงและระวังไม่ให้สัมผัสกับสัตว์ป่า
- ฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าล่วงหน้าเมื่อต้องเดินทางไปยังพื้นที่เสี่ยง
- รายงานการพบเห็นสัตว์จรจัดให้กับสำนักควบคุมป้องกันและบำบัดโรคสัตว์ กรมปศุสัตว์
- อย่าเข้าหาหรือขู่ยุสัตว์จรจัด

การป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า (Rabies Virus)

จัดทำโดย องค์การบริหารส่วนตำบลกำเน็ดนพคุณ

อาการของโรคพิษสุนัขบ้า

อาการที่สำคัญ คือ เริ่มด้วยอาการปวดศีรษะ มีไข้ต่ำ เจ็บคอ ปวดเมื่อยตามตัว เบื่ออาหาร อ่อนเพลีย อาการที่พบได้บ่อย คือ คับบริเวณบาดแผลที่ถูกกัดซึ่งแผลอาจหายสนิทไปนานแล้ว ต่อมาลูกกลมไปที่อื่นๆ ผู้ป่วยจะเกามากจนเลียออกซิบบบ และมีอาการกลืนลำบากเพราะกล้ามเนื้อที่ลำคอและกล่องเสียงหดเกร็งตัว อยากรดน้ำแต่กลืนไม่ได้ทำให้มีอาการกลืนน้ำ น้ำลายไหลปาก บ้วนน้ำลายบ่อยกระวนกระวาย ตื่นเต้น ใจคอหงุดหงิด หายใจเร็ว ประสาทสัมผัสจะไวต่อการกระตุ้น ทำให้ตกใจง่ายและสะดุ้งผวาเมื่อถูกลม หรือได้ยินเสียงดัง กล้ามเนื้อแขนขาเกร็งกระตุก ระยะเวลาจะเป็นอันตรายหมดสติและเสียชีวิตภายใน 2-7 วัน นับจากเริ่มแสดงอาการ

สาเหตุของโรคพิษสุนัขบ้า (Rabies Virus)

เกิดจากเชื้อไวรัสพิษสุนัขบ้า (Rabies Virus) เป็นโรคติดต่อจากสัตว์เลือดอุ่นโดยเฉพาะ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยน้ำนม ติดต่อมาสู่คนโดยถูกสัตว์ที่มีเชื้อพิษสุนัขบ้ากัด ข่วน หรือเลีย บริเวณที่มีแผลรอยข่วน หรือน้ำลายของสัตว์ที่มี เชื้อพิษสุนัขบ้าเข้าตา ปาก จมูก สัตว์ที่นำโรคที่สำคัญที่สุดได้แก่ สุนัข แมว และอาจพบในสัตว์อื่นๆ ทั้งสัตว์เลี้ยง เช่น หมู ม้า วัว ควายและสัตว์ป่า เช่น ลิง ชะนี กระรอก กระแต เป็นต้น เมื่อคนได้รับเชื้อแล้ว และไม่ได้รับการป้องกันที่ถูกต้อง ส่วนใหญ่จะมีอาการหลังจากรับเชื้อ 15 - 60 วัน บางรายอาจน้อยกว่า 10 วัน หรือนานเป็นปี เนื่องจากขณะนี้ไม่มียาที่ใช้ในการรักษาโรคพิษสุนัขบ้า ผู้ที่ป่วยด้วยโรคนี้จะเสียชีวิตทุกราย ฉะนั้นการป้องกันโรคจึงสำคัญที่สุด

วิธีสังเกตสุนัขหรือแมวที่เป็นโรคกลัวน้ำ

ระยะแรกสัตว์จะมีนิสัยผิดปกติจากเดิม ต่อมาจะมีอาการตื่นเต้น ตกใจง่าย กระวนกระวาย กระโดดรับลมหรือแมลง กินของแปลกๆ เช่น เศษไม้ ชิน ดิน ทราญ กัดทุกอย่างทุกอย่างที่ขวางหน้า กินอาหารได้น้อยลง ม่านตาเบิกขยาย และไวต่อแสงและเสียง ระยะสุดท้าย สัตว์จะมีอาการอัมพาต ทำให้เสียงแห่หอนผิดปกติ หลังแข็ง หางตก ลิ้นห้อย โดยอาจจะห้อย น้ำลายไหลซึม กลืนไม่ได้ ขากรไรแข็ง อ้าปากค้าง ขาสั่น เดินไม่มั่นคง อาการอัมพาตจะลุกลามไปทั่วตัว แล้วจะล้มลง ชักและตายภายใน 10 วัน นับตั้งแต่วันที่เริ่มแสดงอาการ อย่างไรก็ตามสัตว์บางตัวอาจมีอาการซึมโดยแสดงอาการระยะ ตื่นเต้น สิ้นหรือไม่แสดงอาการเลย ชุกช่อนอยู่ในที่มืดและเงียบๆ ไม่กินอาหาร อาจเอาเท้าถูกรูคอคล้ายกระดุกติดคอ โดยไม่มีอาการดุร้ายให้เห็น จะกัดคนเมื่อถูกรบกวน ดังนั้นจึงต้องสนใจระมัดระวัง ต้องไปพบแพทย์